

gik ud paa, at det var Ministeriet magtpaaliggende ikke at faa Valg inden det paagældende Tidspunkt (*Indenrigsministeren* [Rode]: Nej!). Jo, jeg fik det Indtryk, fordi Argumentationen var, som jeg paa pegede, haartrukken og paa enkelte Punkter absolut i Modstrid med, hvad jeg maatte mene er det rigtige. Jeg kan ikke tro, at det kan være rigtigt, at man i Sønderjylland vil betragte et Opgør med Ministeriet Zahle Nord for Kongeaen som et Minus i den nationale Kamp sønden Aa. Jeg tror tværtimod, at man vilde betragte det som en Opmuntring, om man her i Landet var naaet til en Afgørelse og Afklaring af dette Spørgsmaal.

Til det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) vil jeg blot sige, at jeg har ikke misbrugt den Resolution, der er vedtaget i Odense. Jeg har læst denne Resolution saaledes, at man i Odense var ivrig, meget ivrig efter Valg. Det fremgaar dog under alle Omstændigheder af Resolutionen, og da det er et af Hovedpunkterne, og dette bliver meddelt Offentligheden, ligger der dog ikke nogen Forvanskning af Resolutionen i, at jeg understreger den Iver, man har indenfor Socialdemokratiet i Odense efter at skynde paa, at vi faar Valg. Der er en lille mild Uoverensstemmelse mellem det ærede 10de Medlem for Hovedstaden og det ærede Medlem fra Odense (Marott). Det ærede 10de Medlem for Hovedstaden siger om Valgspørgsmaalet omtrent det samme som Statsministeren, de er i dette Stykke to lige store Diplomater. Det ærede Medlem fra Odense er noget mindre diplomatisk, men til Gengæld synes han mig noget mere uforbeholden og, om jeg maa bruge det Udtryk, lidt mere aaben i sine Krav. Man kan næsten se paa ham, at helt tilfreds med, at dette Ministerium bliver ved at sidde og i Dag forsøger paa at vikle sig ud af Muligheden af Valg forinden Genforeningen, er han ikke, det behager ham ikke, medens det ærede 10de Medlem for Hovedstaden egentlig talt befinder sig ganske vel i den Situation. Der er her en lille Difference. Jeg vil bruge Udtrykket en lille mild Difference, men en Difference, som man godt kan se uden at være særlig skarpsindig. Jeg har ikke misbrugt Resolutionen, men jeg har frem-

hævet den. Jeg har heller ikke misbrugt Overretssagfører Oscar Johansens Udtalelser i „Tilskueren“, jeg har refereret dem; de er tydelige nok alle sammen. Men der er en bestemt Gruppe af det autoriserede Socialdemokrati, som tilligemed de førende indenfor Regeringen med Hensyn til Valgene lægger, tror jeg, Hovedvægten paa, at vi under alle Omstændigheder først skal have Genforeningen i Orden, forinden vi gaar til Valg. Der har vi andre den modsatte Opfattelse, og hvis de Herrer kunde ændre deres og gaa over til vor, vilde meget lettes ogsaa med Hensyn til Valgloven.

Jeg vil blot til Slutning sige, at jeg lige saa lidt som min Partifælle, det 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) kender noget til nogen Anmodning om, at vi skulde forhandle om Ændringsforslag med Indenrigsministeriets Embedsmænd i Juleferien. Var der rettet en saadan Anmodning til os, er jeg overbevist om, at baade min Kollega og jeg gerne vilde have taget ind til Byen for at prøve en saadan Forhandling; vi lægger jo megen Vægt paa at faa en retfærdig Valglov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 af *Udvalget*, tiltraadte af *Statsministeren*, (se Tillæg B. Sp. 183)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 af et *Mindre-tal* (Abrahamsen, Klaus Berntsen, J. C. Christensen, Johan Knudsen, N. Neergaard, Pinstrup og Slebsager)

forkastedes med 71 Stemmer mod 51.

Ændringsforslag Nr. 4 af *Udvalget*, tiltraadt af *Statsministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 af *Mindre-tallet under Nr. 3*

forkastedes med 70 Stemmer mod 57.

Ændringsforslag Nr. 6 af *samme*

forkastedes med 70 Stemmer mod 57.